

Ordføreren (N. Neergaard): Jeg takker den højtærede Konseilspræsident for hans Besvarelse af de forskellige Spørgsmaal og maa udtale, at jeg finder den tilfredsstillende. Jeg skal dertil knytte den Bemærkning, at det glæder mig, at den højtærede Ministers Udtalelser tyde paa, at denne Regering ligesom dens Forgængere i det islandske Spørgsmaal vil handle i god Overensstemmelse med den samlede Rigsdag, saa at vore indre Partimodsætninger ikke gøre sig gældende i denne Sag, og saaledes, at der i Forholdet til Island kan staa een dansk Villie, som vil vide at gøre sig respekteret i de Forhandlinger, der maatte følge. Som sagt: Jeg er tilfreds med den højtærede Ministers Svar og tilfreds med den Retningslinie, som ligger deri, at vi i denne Sag maa holde Trit, som vi have gjort det hidtil.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen om dette Afsnit.

Lovforslagets § 25

vedtoges uden Afstemning.

Det næste Afsnit, som sattes under Forhandling, var det Udenrigsministeriet vedkommende, nemlig Lovforslagets § 17 (se Tillæg A. Sp. 47 ff.), hvortil slutter sig Betænkningens Nr. 36—41 (se Tillæg B. Sp. 195 ff.) med tilhørende Ændringsforslag Nr. 28—30 paa Udvalgets Liste (se Tillæg B. Sp. 501—02).

Ordføreren (N. Neergaard): Jeg haaber at kunne tilendebringe, hvad jeg har at sige om Udenrigsministeriets Budget paa ganske faa Minutter. Jeg vil lige saa lidt her som ved de øvrige Budgetter, jeg har den Ære at være Ordfører for, gaa ind paa Enkeltheder i Begrundelsen, for saa vidt denne er givet tilstrækkelig fylgig i Ministeriets egen Motivering, og for saa vidt Udvalget kan tiltræde denne Motivering.

Udvalget har tiltraadt Forslaget om at nedsætte Bevillingen til en Handelsattaché til 14,000 Kr. paa den af Ministeren givne Motivering. Nr. 37 i Betænkningen, Lønninger og Godtgørelser til Konsuler, har Udvalget tiltraadt ganske paa den givne Motivering. Under Nr. 38 meddeles, at der ved Samraad er forhandlet

om den opførte Bevilling til nærmere Forbindelse mellem Udenrigsministeriet og Pressen, og at Udvalget ikke endnu har kunnet tage endelig Stilling til denne Sag. Spørgsmaalet er af en noget kompliceret Beskaffenhed, ganske vist har der været forhandlet med den højtærede Udenrigsminister derom, men Udvalget har endnu ikke været i Stand til at tage endelig Stilling til Sagen og forbeholder sig sin Stilling til tredie Behandling, derfor skal jeg undgaa at omtale det i Realiteten.

Det næste Samraad under Nr. 39 om Søfolks Hjemsendelse skal jeg ikke omtale, da det er rejst fra særlig Side i Udvalget, og da jeg finder det rigtigst, at Samraadet omtales fra denne Side.

Der er i Betænkningen givet Oplysning om den Maade, hvorpaa det bevilgede Beløb til Fremme af dansk Kultur blandt Landsmænd i de oversøiske Lande, 15,000 Kr., er anvendt. Jeg finder Anledning til at bemærke, at Udvalget har følt sig fuldt tilfreds med den Anvendelse, der er gjort af Bevillingen, og altsaa vil betragte denne Anvendelse som en Rettesnor for Anvendelsen i de kommende Aar.

Endelig er der et ret betydeligt Beløb, der er foreslaet af Ministeriet som Danmarks Bidrag til Fredspaladset i Haag, første Del af et 3-aarigt Bidrag, 10,000 Kr. Dette gaar ind under Begrebet nationale Æresspørgsmaal. Danmark maa selvfølgelig ikke holde sig tilbage, naar andre Lande have ønsket at være med til at smykke Fredspaladset hver paa sin Maade, og hver paa en Maade, som saa vidt muligt kan vise den nationale Ejendommelighed, Ejendommelighed i vedkommende Landes Kunstindustri og lignende. Paa samme Maade have vi ønsket at optræde fra dansk Side, saa ogsaa denne Bevilling har man enstemmig kunnet tiltræde. Hertil skal jeg indskrænke mig.

K. M. Klausen: Der findes paa Udenrigsministeriets Budget en Post, som hedder Hjemsendelse af Søfolk i Henhold til Sølovens internationale Forpligtelser. Posten er kalkulatorisk og foreløbig opført med 15,000 Kr. Der har angaaende denne Sag været afholdt et Samraad med Ministeren, idet vi, der have foranlediget Samraadet, have ønsket, at Hjemsendelse maa blive forstaaet som Hjemsendelse til Forsørgelsesstedet og ikke til nærmeste Havn, saaledes som det vistnok nu finder Sted. Naar Søfolk lide Skibbrud i Udlandet og miste alt, hvad de eje og have, er det